

Mindst af alt de fremmedsprogede, hvis chancer for at få en praktikplads formindskes, og hvis chancer for at få et job bagefter også formindskes, fordi de ikke forstår dansk og ikke forstår den danske levevis og underfundighed.

Så i stedet for at slå politisk plat på dette og prøve på at fremstille Det Konservative Folkeparti som et fremmedfjendsk parti skulle man hellere gå ind i en konstruktiv debat, sådan som f.eks. Socialdemokratiet har gjort det. Vi har jo også hørt indenrigsministeren sige nogle ganske fornuftige ting om dette alvorlige emne, synes jeg.

Anne Bastrup (SF):

Nu skal jeg ikke gå længere ind i den skolepolitiske debat; den havde vi forleden dag. Men jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er en fin debat, vi har i dag, for det er et reelt problem, vi har, som Jacob Bloch Jespersen i Politiken søndag den 5. februar 1995 på Magasinets ungdomsside i en anmeldelse af et teaterstykke søgte at beskrive således:

»Siden vi selv her i Danmark fra 1940 til 1945 levede med krig og besættelse, er der sket noget lidt mærkeligt. De mange tv-kanaler, der siden er kommet til os, har bragt krige rundt omkring i verden tættere på os. Vi ser billeder og hører om den elendighed, der altid følger med krige. Man skulle tro, at med den viden, vi har, ville vi slå dørene op og hjælpe folk på flugt, men sådan er det ikke. Det er som om, at jo tættere krige kommer på os, jo mere fjendtlige og mistroiske bliver vi. Vi ser ikke længere kun flygtninge som mennesker i nød, men også som fremmede, der kan true vores egen hverdag. Tager de vores arbejde? Tager de vores boliger? Tager de vores penge?«

Det er et trist billede, Jacob her tegner, og det må vi få gjort op med. I forbindelse med vedtagelsen af bosnierloven gik der partipolitik i det, godt støttet af en lang række borgmestre, som afslørede en afgrundsdyb uvidenhed om, hvilke muligheder de selv i kommunerne havde for at føre integrationspolitik, og som derved indirekte indrømmede, at de intet havde gjort i mange år.

Der var engang, da det var alment accepteret, at Danmark skulle åbne sine grænser for flygtninge. Tænk på den velkomst, mennesker fra de tidligere kommunistiske lande fik! Jeg tænker bl.a. på Ungarn i 1956 og Tjekkoslaviet i 1968. Og det er holdninger, som jeg jævnlige støder på stadig væk.

Der findes mange mennesker, som arbejder ihærdigt på, at Danmarks udlændingepolitik skal hvile på et humanistisk grundsyn, for hvem det er en skam og en skandale, at mange asylsøgere afvises, og for hvem det er helt uforståeligt, at vores indvandrersstop administreres så restriktivt, som tilfældet er.

Tænk på den ballade, det gav, at en ung amerikansk dreng blev afvist! Han ville gerne bo hos sin mor her i Danmark, men det kunne han ikke få lov til.

Sagen er den, at de mennesker, som lærer en flygtning eller blot en udlænding at kende, overraskes over, hvor fuldstændig lukkede de danske grænser er, i hvert fald for borgere, som ikke lige kommer fra EU eller Norden.

Udlændingeloven er faktisk overordentlig stram. I begyndelsen af 80'erne blev der gennemført en udlændingelov, som gav asylsøgere ret til en sagsbehandling med tilknyttede retsgarantier. Mange af disse er langsomt forsvundet, og i SF aner vi en tendens til, at man er ved at falde i den grøft, at det nærmest er kriminel adfærd at søge asyl. Det ville være en katastrofe.

Men udlændingeloven indeholder desværre også den fejl – som SF erkender i dag, og som indenrigsministeren var inde på – at den holder mennesker fast i inaktivitet og uvirksomhed lige fra ankomsten til Danmark. Og med de mange undersøgelser, der skal til, før asyl meddeles, kan der gå alt for lang tid.

Sandheden er, at de mennesker, hvis asylansøgninger ikke bliver afvist som åbenbart grundløse med det samme, får lov til at rådne op i lejrene – for nu at bruge indenrigsministerens ord – og miste deres værdighed og selvrepekt, for de fleste af dem endelig sendes ud af landet eller skal i gang med at blive integreret i det danske samfund. Der går meget lang tid med sagsbehandlingen, selv om ministeren gør et ihærdigt arbejde for at få nedbragt sagsbehandlingstiden.

Ministerens efterlyste principper, og et af de principper, som SF ønsker drøftet i dag, er en ændring af den fremtidige udlændingepolitik på en fundamental måde, således at indsatsen skal gå fra den behandling, der foregår i dag, til handling. Konkret foreslår SF, at asylsøgere, hvis sager ikke udtages som åbenbart grundløse, får lov til at få en arbejdstilladelse og på anden måde indgå i det danske samfund, f.eks. under vilkår, der svarer til dem, vi har givet de bosniske flygtninge i forbindelse med aktive-eringslovgivningen.